

ITALIËN.

TRIEST, den 21 Maart. De zes Russische oorlogschepen liggen tot nog toe tusschen het nieuwe Lazareth en de Moeij van San-Carlo voor anker. De Oosten wind, die zedert eenigen tyd zeer hevig waait, houdt de Engelfche vloot van onze haven verwijderd. Zedert den 13 Maart heeft men onder de Engelfche kruisfars in de Adriatische Zee veel beweging bespeurd. Verscheiden barks en kleine vaartuigen hebben die Zee verlaten, en zijn aldaar door anderen vervangen. Het schijnt, dat de Engelfche bevelhebber van tyd tot tyd onderscheiden berichten ontvangen heeft, omtrent de Fransche vlooten, die zig by de Ionische eilanden bevinden, en waarschijnlijk ook instructien van den admiraal zyner natie, die voor het eiland Corfu lag, en zig thans in de wateren van Sicilië moet bevinden.

Men verwacht hier den Aartshertog Johan. Z. K. H. komt al de werken inspecteeren, die zedert kort aangelegd zijn tot verdediging van onze haven. Die van Fiume is ook in eenen zeer goeden staat van verdediging gesteld.

MILAN, den 4 April. De Koningin van Napels is in den nacht van den 29 op den 30 l. l. door Rome gekomen. Verscheiden detachementen infanterie hadden de straten bezet, door welke H. M. gekomen is. De generaal Miollis, kommanderende de troepen van den Roomschen staat, is H. M. met zynen gascchen staf, en aan het hoofd van eene komp. keartrouwen van het 23ste regiment dragonders te gemoet gegaan. H. M. ontving, met eene ongemeene goedheid, de hulde van den generaal en die van zynen staf. De Prins Borghese Aldobrandini, was by het gevolg verzelde den generaal onmiddelyk, het geen hy gedaan heeft zedert de komst der Franschen te Rome.

FRANKRYK.

VLISSINGEN, den 10 April. Heden is op deze Reide gearriveerd de Amerikaanse Brik Sally, Kap. M. Brown, komende van Philadelphia, geladen met Koffy, Suiker, Cacao en Druigen, gedestineerd naar Rotterdam.

VLISSINGEN, den 11 April. Naar men vernemen, is volgens Decreet van den 19 Maart l. l., door Zyne Majesteit den Keizer en Koning aangesteld tot *Juge de Paix* voor het Canton Vlissingen, de Heer Mr. J. VERCHUERE REYN. VAAN, Lid van den Municipalen Raad dezer Stad.

Zaterdag l. l. kwamen alhier van Breskens eenige honderd man opgeschrevenen, gescoreerd door een detachement Zwitsers in dienst van Frankryk; dezelve zullen onder de alhier in bezetting liggende Koloniale Bataillons verdeeld worden. Den volgende dag arriveerden weder eenige detachementen linie-troepen, welken op de Vloet zijn verdeeld. Op morgen worden alhier verwacht 1100 man Pruisen in dienst van Frankryk.

HOLLAND.

UTRECHT, den 13 April. De Aanspraak door de Gedeputeerden der Stad Amsterdam voerledend Zaterdag aan Zyne Majesteit den Koning gedaan, (ziet onze voorgaande van gister), was van den volgende inhoud:

SIRE!

De eer genietende, om in Uwer Majesteits hoogetegenwoordigheid te worden toegelaten, maken de Gedeputeerden van Uwe goede en getrouwe Hoofdstad een gretig gebruik van deze gelegenheid, om Uwe Majesteit, op de meest plegtige wyze, de verzekering te herhalen van de gevoelens van eerbied, liefde en erkentenis, welke hen aan deszelfs Hoogeten Persoon verbinden.

Wy komen, Sire! daar toe door den Burgemeester, de Wethouders en de Vroedschappen, en aldus door den geheelen Magistraat, gemagtigd, om Uwe Majesteit te verzoeken, dat Hoogstdezelve aan het schoonste gebouw van onze Stad de beste bestemming gelieve te geven, die hetzelve immer zoude kunnen hebben. Wy komen, als toelader gevoels van onze Medeburgers, Uwer Majesteit de Stadhuys aanbieden, en verzoeken, dat Hoogstdezelve het by eene steellige Akte gelieve aan te nemen, en tot het Koninklyk Paleis te verklaren, en ons daar door de verzekering te geven, dat het by vervolg en voor altyd de eer zal hebben, om het verblyf van den Souverein te zyn.

Aan het hoofd onzer Medeburgers geplaatst, vervullen wy, Sire! een voor ons zeer aangenaamen pligt, met Uwe Majesteit te verzoeken, dat zy zig wille overtuigd houden, dat hunne vurigste wenschen zig met onze wenschen vereenigen, dat het den Opperbestuurder van het geheel behagen moge, ons nog lang het geluk te laten, om Uwe Majesteit in ons midden te zien, en eenen Koning te kunnen eerbiedigen en beminnen, welke, zedert zyne komst tot den Troon, niet heeft opgehouden ons liefde toetredragen, en bescherming te verleenen.

Ja, Sire! wy zyn volkomen overtuigd, dat al het geen de koophandel, door de drukkende maatregelen, lyd, welke de tegenwoordige gesteldheid van geheel Europa voortdort; dat al het geen onze Stad (die in den handel haaren eenigen steun vind,) thans lyd, nog oneindig pynlyker zyn zoude, byaldien de kragtadige maatregelen, welke Uwe Majesteit in deszelfs hooge wysheid heeft genomen, niet de heilzame bedoeling hadden, om nog grooter rampen te vermyden, om, door tydelijke opofferingen, medetewerken om den gemeenen vyand tot een meer gematigd systeem terug te brengen, en om ons een duurzaam, voordeeligen en eerlyken vrede, waar door wy alleen de geneezing van onze wonden kunnen bekomen, eindelyk eenmaal te verzekeren!

By de steellige overtuiging van de vaderlyke zorg, waar van Uwe Majesteit ons zo veele bewyzen heeft gegeven, stellen wy, Sire! onze dierbaarste belangen, en die van alle onze Medeburgers, met het meest volkomen vertrouwen, in Uwe handen.

De oogenblik, waarop Uwe Majesteit deszelfs intrede binnen Amsterdam zal doen, zal voor allen, doch byzonderlyk voor ons, Sire! een oogenblik van geluk en van troost zyn, byaldien Uwe Majesteit gebruik makende van den lever, die ons by de uitvoering van Hoogstdezelfs bevelen bezielt, ons in staat wilde stellen, om Uwen naam

als dien van een liefderyken vader te doen zegenen, die onafgebroken voor het welzyn zyner kinderen zorgt.

(getekend)

J. WOLTERS VAN DE POLL, Burgemeester.
W. VAN BRIENEN VAN DE GROOTE LINDT, Weth.
Wm. WILLINK, Wethouder.
JAN VAN DE POLL, Vroedschap.
T. A. VAN IJDERINGE, Vroedschap.
W. RENDORP, Vroedschap.

Deze Aanspraak is door Zyne Majesteit den Koning aldus beantwoord:

MYNE HEEREN! Van den eersten oogenblik myner komst tot den Troon, heb ik gevoelt, dat het algemeen welzyn van het Ryk gebiedend voorlede, dat uwe Stad myne Hoofdstad wierde; eene myner eerste aandachten geweest, dezelve plegtig als zodanig te verklaren. In hoedanig, dat de vrede tot zee my spoedig zoude hebben toegestaan, haar in het bezit van een regt te stellen, het welk ik haar heb gegeven, en waar by ik haar altyd wil bewaaren. Ongelukkig schijnt de tyfistip des algemeenen vredes zig nog te verwijderen. Myn geheel volk lyd voor zulk eenen langdurigen oorlog. Uwe Stad lyd en nog meer door. In dezen staat van zaken moet en wil ik, het geen zy lyd, en naare behoeften, meer van uwe Medeburgers, dat ik gevoelig ben aan het gevoelen, het welk zy betogen, om my by hen te zien; dat ik het aanbod, het welk zyl. verlaagd hebben, dat Gyl. my plegtig en in burnen naam doen zoude, met welgevallen aanneem, maar onder de steellige voorwaarde, dat alle de kosten, welke zulks zal na zig slepen, ten laste van de Kroon zullen komen, en dat ik niet langer gebruik van het raduus zal maken, dan tot de eenige jaaren Vrede en het herstel der Franschen zullen dogen, dat een nieuw Paleis, ten koste van de publieke Schatkist, gebouwd worde, om dat van den Haag te vervangen, het welk aan de Domeinen is terug gegeven. Ik verlang, dat Amsterdam als dan het Paleis te rug neem, en dat het op nieuw het Stadhuys worde. Zo uwe Stad er zo geen bezat, myne Hoofdstad waargig, zoude ik by den Vrede er een hebben doen bouwen.

Ik verlang, dat Gyl. alle de noodzaaklyke inrigtingen en schadevergoedingen aan den Minister van Binnenlandse zaken opgeeft. Ik hoop, dat myn volk my met genoegen ziet. Ik verlang, dat myne tegenwoordigheid hetzelve nuttig, en ik begeer, dat zy myn volk eener toekeer zy. Ik wil, myne Heeren! U. het vertrouwen bewyzen, het welk ik in myne goede Stad en in U. stel, aan welken ik het bestuur derzelve heb opgedraen, door U. bekend te maken met de redenen, die my zo lang van dezelve hebben verwyderd, en die thans myne komst verhaasten, ondanks de moeite, die het my doen zal, den tegenwoordigen staat van den handel, scheepvaart en nyverheid te zien.

Wy kunnen ons niet ontveinen, dat de toestand van dit land, door zulk eenen langdurigen en algemeenen oorlog, in meer dan één opzigt bedenckelyk word. Zy is het, zedert het begin myner regering, door de gesteldheid van zaken in Europa, lang hoe meer geworden. Ik heb U. bevonden, verscheid door factien, en dooreen verschriklyke eigenbaat, de hoofd- en doodelyke vyand van dit land, welks verderf deszelfs voortdoring wiskunstig zoude na zig slepen.

Zedert twintig jaar, n. door veele rampen en nedergedrukt, na dien tyd de zelfde onafhanklykheid bynaverdoen hebben, de, en gedurende dit tydvak, nog langer door de menigster gebeurtenissen, dan door de verlopen jaaren, veel eer het gezigt hebbende opgeleverd van de factien en partien van een overwoonen volk, dan van het grootste karakter, hetwelk zyne voorvaders heeft gekenschetst, en egter ook hen nog zoude kunnen kenscheren; welk eene hoop van redding kan zulk een volk aan my geven, myne Heeren! een vreemdoling in uwe taal, in uwe zeden, in uwe belangen? Ik zoude een meer langdurigen tegenstand hebben geboden, en my meer gelukkig aan de kragt der gebeurtenissen weten te onttrekken, die my de vervulling van zulk eene moeilijke taak hebben opgelegd, byaldien ik geen troost had gevonden in de hoop, dat de natie in het algemeen, en ieder ingezeten in het byzonder, myne pogingen zoude ondersteunen; byaldien ik niet op het volkomen vertrouwen van een natie had gerekend; zo ik niet had gehoopt, my door alle standen, alle rangen, alle de ingezetenen, op het nauwte te zien omringen; zo ik eindelyk niet te goede gedagte van een verlicht, dapper, doorzettend en opregt volk gehad had, om my niet overtuigd te houden, dat een ieder het algemeen belang, waarin zig alle de byzondere belangen noodwendig vereenigen, ook als zyn eerste en grootste belang zoude hebben beschouwd. Zoude ik, by andere gedagten, de hoop hebben kunnen opvatten, om dit Land op te beuren, hetwelk in zulken moeilijken tyd, na zo veele gebeurtenissen en rampen, tot de onafhanklykheid werd geroepen? Neen; om zo veele zwaarigheden te boven te komen, om aan Holland dien laag terug te geven, in welken het door de deugden uwer Voorvaders, door hunne werkzaam en aanhoudende nyverheid, door hunne dappere en algeheele opoffering voor het Vaderland, geplaatst geweest. Zoud Gy, myne Heeren! ik mag het u niet verbergen, mit dien stand van onzekerheid, van doofheid, van ongevoelheid, van wantrouwen en van verloren moed, moeten geraken, die, zelfs in tyden van voorpoed en rust gevaarlyk, onder andere omstandigheden rampspoedig en doodelyk word, Getrouw aan myne beginselen, doe ik dagelyks nieuwe pogingen, en zal die steeds blijven doen, om zo veel kwaad, als my mogelyk is, te voorkomen, daar niets de ontwerpen begunstigt, welke ik tot het doen van groote, en voor dit Land even gepaste als noodzaaklyke verbeteringen, had gevormd.

Indedaad, myne Heeren! zo de Koning in eene gematigde Monarchie, zo als ik my die voorstel en wensch, het meest mogelyke nut zal kunnen uitdenken en bewerken.

(Het Vervolg op den kant van deze Bladz.)

den bystand van de meest verlichte en eerlyke lieden, die de Natie bezit, van die genen, die ware liefhebbers van un Land zyn; ik hoop, dat zy my, in myne verwagting, niet te kort zullen stellen. Ware het anders, het zoude by nimmer kunnen worden geweten, daar al myn tyd, alle myne redagten, alle myne pogingen, uitsluitend aan de algemeene belangen en aangelegenheden gewyd zyn. Ik zal dan, myne Heeren! spoedig in Ulieder midden zyn; ik heb U geproten met het vertrouwen, het geen lieven verdienen, aan welken ik de zorg van het bestuur myner Hoofdstad heb oetbrouwd, aan welken ik heb opgedragen, om er in mynen jeest te werken, alle mogelyke verbetering op te voeren, myn gezag te doen liefhebben en eerbiedigen, voor de openbare en byzondere veiligheiden da van, welke myne keuring uitoefening der wetten waken, te wyfelen, of Gyl. den zult aan myne verwagtingen beantwoorden, en dat ik my spoedig van het door U. gegeven zal kunnen overtuigen.

Indedaad, myne Heeren! ik heb U geproten met het vertrouwen, het geen lieven verdienen, aan welken ik de zorg van het bestuur myner Hoofdstad heb oetbrouwd, aan welken ik heb opgedragen, om er in mynen jeest te werken, alle mogelyke verbetering op te voeren, myn gezag te doen liefhebben en eerbiedigen, voor de openbare en byzondere veiligheiden da van, welke myne keuring uitoefening der wetten waken, te wyfelen, of Gyl. den zult aan myne verwagtingen beantwoorden, en dat ik my spoedig van het door U. gegeven zal kunnen overtuigen.

Overtuigd van de gegrondheid dezer opmerking, en geveelende, dat het minste nuttel, de minste afwyking van eenig systeem, het welk den Staat kan behouden, rampspoedig en onherstelbaar kan worden, heb ik alle nuttel zo veel mogelyk willen bekorten, en de volkomen vestiging van het Bestuur willen bevestigden, en wil dit nog ik heb de ingezetenen myner groote Stad steeds genoegeest, en genoege op hen gerekend, om te vertrouwen, dat zy zeer veel tot het welgelukken myner pogingen tot redding van den Staat zouden kunnen bydragen, van welken zy zulk een aanzienlyk gedeelte uitmaken; myne keuze moest dan ook eigenaartig op haar vallen. Daar de Constitutie van het land niet langer Gemeenbestezind, noch Bondgenootschappelyk is, daar de voorgevallen verandering zo groot is, heb ik gemeend, dat de keuze myner Hoofdstad zodanig was, dat het ook die myner Opvolgers zyn zoude. Geen andere Stad in het Ryk kan nayverig zyn, dat zy het Paleis Uwer Koningen voor alyd in uwe muniten ziet gevestigd; ik heb aan de Natie al het belang willen doen zien, het welk ik aan den handel en aan de grootstic handeldryvende Stad van het Koninkryk begt. Ik heb

moet hy daar toe eene natie, een volk vinden; moet het algemeen belang aan het eigenbelang worden voorgetrokken; moeten die lieden, welke in alle opzichten en betrekkingen het meest uitmunten, zig naauwer ronden den troon scharen, den Koning met hunne kundigheden bystaan, zyn gezag handhaven en hem verdedigen. Een Land, waar de Vorst geheel afgezonderd van zyn volk staat, is naby het verderf; en is dit waar, dan is het ook even duidelyk, dat daar, waar men noch watie noch publieken geest moet vinden, waar een ieder inoet tragen zig van den troon te verwijderen, alles met nog raser schreden ten verdere moet snellen; vooral in een' tyd, in welken, welke ook de uitflag der gebeurtenissen zyn moge, eenen zullen verlopen, voor dat de kleine staten zig, met geen anderen steun dan hunne regten en de voorschriften der blykheid, midden onder de botting van groote belangen zullen kunnen staande houden.

De verplichtingen van den Vorst zyn wzenlyk en groot, maar die van het Volk zyn het nog meer; de eerste hebben noodwendig op het einde van een kort en vroesch leven; de verplichtingen van het Volk daarentegen blijven duurzaam en aanhoudend, zo lang de maatschappij bestaat, welker

(Het Vervolg op de tweede Bladz.)

